Dosarul nr. 3-1634/2025
2-25091936-12-3-30062025

**H O T Ă R Â R E**
**În numele Legii**

25 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Rodica Nicula, specializat în materia contenciosului administrativ, examinând în procedură scrisă, acțiunea de contencios administrativ înaintată de Maxim Ciudin împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, Cujba Victoria, Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cebotari Viorel și Ministerul Finanțelor cu privire la constatarea faptelor, obligarea pârâților să elibereze actul solicitat, constatarea și stabilirea faptului discriminării, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

**Pretențiile reclamantului:**

La 30 iunie 2025, Maxim Ciudin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, Cujba Victoria, Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cebotari Viorel și Ministerul Finanțelor, prin care a solicitat:

- constatarea și stabilirea faptului lezării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului și încălcării prevederilor legale de către pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat, în ceea ce privește accesul la informații și a limitării accesului la informații, inclusiv la informația referitoare la propria activitate a reclamantului în calitate de administrator al ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”;

- constatarea și stabilirea faptului lezării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului și a încălcării prevederilor legale de către pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat în privința dreptului reclamantului de a participa în procedura administrativă și obligației pârâtului Inspectoratul Control Financiar de Stat de a atrage reclamantul ca participant în procedura administrativă care s-a finalizat cu întocmirea și semnarea Raportului Inspectoratului Control Financiar de Stat privind inspectarea financiară tematică la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2021 - 31 decembrie 2024;

- constatarea și stabilirea faptului lezării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului și a încălcării prevederilor legale de către pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat și de către pârâtul Ministerul Finanțelor în privința neexaminării cererii privind repararea prejudiciului în procedură administrativă

separată;

- constatarea și stabilirea faptului lezării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului și a încălcării prevederilor legale de către pârâtul Ministerul Finanțelor în privința neexaminării cererii prealabile de către organul ierarhic superior;

- constatarea și stabilirea faptului discriminării reclamantului de către a Inspectoratul Control Financiar de Stat în persoana pârâților Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cujba Victoria și Cebotari Viorel;

- interzicerea încălcării în continuare a drepturilor reclamantului și a discriminării reclamantului;

- declararea nulității răspunsului nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat, semnat de șefa adjunctă, Cristina Sîromeatnicov-Boian, la cererea reclamantului din 25 martie 2025;

- constatarea ilegalității răspunsului nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat, semnat de șefa adjunctă, Cristina Sîromeatnicov-Boian, la cererea reclamantului din 25 martie 2025;

- declararea nulității răspunsului nr. 25-12/520 din 29 mai 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat, semnat de șefa Inspectoratului, Victoria Cujba, la cererea prealabilă a reclamantului din 21 mai 2025;

- constatarea ilegalității răspunsului nr. 25-12/520 din 29 mai 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat, semnat de șefa Inspectoratului, Victoria Cujba, la cererea prealabilă a reclamantului din 21 mai 2025;

- obligarea pârâților Inspectoratul Control Financiar de Stat și Ministerul Finanțelor să elibereze copia de pe Raportul de inspectare întocmit de Inspectoratul Control Financiar de Stat privind inspectarea financiară tematică la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2021-31 decembrie 2024;

- încasarea în mod solidar de la pârâții Inspectoratul Control Financiar de Stat, Ministerul Finanțelor, Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cujba Victoria și Cebotari Viorel, în beneficiul reclamantului a plății de despăgubire în mărime de 30 000 de lei reprezentând cuantumul prejudiciului moral cauzat prin acțiunile, inacțiunile și activitatea administrativă a Inspectoratului Control Financiar de Stat în persoana pârâților Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cujba Victoria și Cebotari Viorel, precum și a Ministerului Finanțelor, inclusiv ca urmare a actului de discriminare admis de pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat, în persoana Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cujba Victoria și Cebotari Viorel, care au dus la nefurnizarea informațiilor solicitate prin cererea din 25 martie 2025 și cererea prealabilă din 21 mai 2025 adresate Inspectoratului Control Financiar de Stat și Ministerului Finanțelor;

- încasarea în mod solidar de la pârâții Inspectoratul Control Financiar de Stat,

Ministerul Finanțelor, Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cujba Victoria și Cebotari Viorel, în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată.

Reclamantul a comunicat că prin cererea din 25 martie 2025 adresată Inspectoratului Control Financiar de Stat și Ministerului Finanțelor a solicitat eliberarea copiei de pe raportul/ actul de inspectare și/ sau de pe actele intermediare întocmite de inspectorii Inspectoratul Control Financiar de Stat delegați pentru efectuarea inspectării la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni", pentru a putea lua cunoștință inclusiv cu încălcările depistate aferente perioadei în care a condus activitatea ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni".

Prin răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat, semnat de șefa adjunctă a Inspectoratului, Cristina Sîromeatnicov-Boian, s-a refuzat furnizarea informațiilor solicitate de reclamant prin demersul din 25 martie 2025, înregistrat la intrări cu nr. 713 din 25 martie 2025, și anume eliberarea unei copii de pe raportul/ actul de inspectare și/ sau de pe actele intermediare întocmite de inspectorii delegați pentru efectuarea inspectării la ÎS „Stațiunea Didactico- Experimentală din Stăuceni", invocându-se că în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 148/2024 privind accesul la informațiile de interes public, informațiile solicitate nu pot fi furnizate din motiv că la etapa actuală procedura administrativă în privința entității menționate supra se află în desfășurare.

Reclamantul a invocat că contrar prevederilor art. 120 și art. 124 din Codul administrativ, pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat, în scrisoarea de răspuns nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025, nu a indicat informația cu privire la exercitarea căilor de atac a răspunsului formulat și expediat prin răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 și anume: calea de atac care urmează să fie înaintată, denumirea și adresa autorității publice sau ale instanței de judecată la care trebuie înaintată calea de atac, termenul pentru exercitarea căii de atac.

Considerând neîntemeiat și ilegal răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat, reclamantul a adresat la 21 mai 2025 pârâților Inspectoratul Control Financiar de Stat și Ministerul Finanțelor cererea prealabilă prin care a indicat despre ilegalitatea acțiunilor pârâtului Inspectoratul Control Financiar de Stat privind neeliberarea informațiilor solicitate și a solicitat repetat eliberarea copiei de pe Raportul Inspectoratului Control Financiar de Stat privind inspectarea financiară tematică la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni" pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2021 – 31 decembrie 2024, întocmit și semnat la data de 24 martie 2025, pentru a putea lua cunoștință inclusiv cu faptele constatate aferente perioadei anilor 2021-2022, în care a condus activitatea ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni", precum și efectuarea în termen de 3 zile, din data recepționării cererii prealabile, în beneficiul

reclamantului, a plății de despăgubire în mărime de 30 000 de lei, reprezentând cuantumul prejudiciului moral cauzat prin nefurnizarea informațiilor solicitate conform cererii din 25 martie 2025 adresată Inspectoratului Control Financiar de Stat și Ministerului Finanțelor.

Reclamantul a indicat că cererea prealabilă din 21 mai 2025 a fost recepționată de pârâtul Ministerul Finanțelor și de pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat la data de 21 mai 2025, fiind emis răspunsul nr. 25-12/520 din 29 mai 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat, semnat de Șefa Inspectorat Victoria Cujba.

Reclamantul a menționat că prin răspunsul nr. 25-12/520 din 29 mai 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat, semnat de şefa Inspectoratului, Victoria Cujba, la cererea prealabilă din 21 mai 2025, nu i s-a eliberat informația solicitată și anume copia de pe raportul/ actul de inspectare și/ sau de pe actele intermediare întocmite de inspectorii Inspectoratului Control Financiar de Stat delegați pentru efectuarea inspectării la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, și s-a indicat că răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat la cererea din 25 martie 2025 a reclamantului reprezintă, de fapt, un refuz al pârâtului Inspectoratul Control Financiar de Stat de a furniza informațiile solicitate, deși acest lucru nu este indicat și nu rezultă din conținutul răspunsului nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat.

Reclamantul a considerat că contrar prevederilor art. 167 alin. (2) din Codul administrativ, pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat, respingând ca neîntemeiată cererea prealabilă a reclamantului din 21 mai 2025, nu a transmis dosarul administrativ cu toate actele autorității publice ierarhic superioare și anume pârâtului Ministerul Finanțelor, contrar prevederilor art. 168 alin. (1) din Codul administrativ, pârâtul Ministerul Finanțelor nu a luat decizia definitivă cu privire la cererea prealabilă a reclamantului din 21 mai 2025 și contrar prevederilor art. 167 alin. (4) din Codul administrativ, nici pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat și nici pârâtul Ministerul Finanțelor nu a examinat cererea reclamantului privind repararea prejudiciului în procedură administrativă separată.

Totodată, reclamantul a citat prevederile art. 17, 21 alin. (3), 23 alin. (2), 32 alin. (1), 44 alin. (2)-(3), 68, 83 alin. (1)-(4), 94 alin. (1), art. 120 alin. (1) ale Codului administrativ, art. 4, 5, 6, 13 alin. (2), 23 alin. (1) ale Legii nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public.

La fel, reclamantul a remarcat că niciuna din situațiile și condițiile prevăzute de art. 23 alin. (1) din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, nu este aplicabilă cazului în speță, ori, pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat deținea informația solicitată de reclamant prin cererea din 25 martie 2025, iar aceasta nu a fost comunicată anterior de pârât.

Potrivit art. 68 din Codul administrativ, pârâții Inspectoratul Control Financiar de Stat și Ministerul Finanțelor sunt obligați să asigure: a) buna organizare și desfășurare a procedurii administrative; b) primirea, înregistrarea și soluționarea petițiilor înaintate, precum și legalitatea deciziilor și comunicarea lor în termen legal; c) aplicarea dispozițiilor privind transparența administrației și accesul la informațiile publice.

Conform art. 21 din Codul administrativ, pârâții Inspectoratul Control Financiar de Stat și Ministerul Finanțelor trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Potrivit art. 24 din Codul administrativ, pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat, în calitate de participant la procedura administrativă, trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

În acord cu art. 25 din Codul administrativ, pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat, în calitate de autoritate publică, trebuie să își exercite atribuțiile legale în mod imparțial, indiferent de propriile convingeri sau interesele persoanelor care le reprezintă.

În conformitate cu art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat, în calitate de autoritate publică, în exercitarea dreptului discreționar atribuit trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Potrivit art. 137 alin. (3) din Codul administrativ, pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat, urma să trateze identic stările de fapt identice în esență.

A subliniat că scrisoarea de răspuns nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 a Inspectoratului Control Financiar de Stat nu conține decizia luată referitoare la solicitarea expresă formulată în cererea reclamantului din 25 martie 2025, solicitarea respectivă nefiind nici satisfăcută, nici respinsă, ci doar s-a comunicat că informațiile solicitate nu pot fi furnizate din motiv că la etapa actuală procedura administrativă în privința entității menționate supra se află în desfășurare.

Răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al pârâtului Inspectoratul Control Financiar de Stat nu este comprehensibil, nefiind clar și ușor de înțeles când și dacă vor putea fi furnizate informațiile solicitate și ce acțiuni urma să întreprindă reclamantul în continuare. Respectiv, scrisoarea de răspuns nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 a Inspectoratului Control Financiar de Stat nu conține nici motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ.

Reclamantul a opinat că invocarea în răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 a art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 148/2024 privind accesul la informațiile de interes public, nu constituie motivare clară, suficientă și comprehensibilă a

refuzului pârâtului Inspectoratul Control Financiar de Stat de a furniza informațiile solicitate.

Potrivit art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, accesul la informațiile de interes public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporționalității prevăzut la art. 9 dacă dezvăluirea informației va prejudicia desfășurarea procedurii administrative sau judiciare.

Art. 9 alin. (1) din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, prevede că în cazul prevăzut la art. 8 alin. (1), accesul la informațiile de interes public este limitat doar dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

a) dezvăluirea informației va prejudicia unul dintre scopurile legitime prevăzute la art. 8 alin. (1);

b) prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației prevalează în raport cu interesul public în accesarea informației.

Aliniatul (2) al aceluiași articol, statuează că dacă interesul public în accesarea informației prevalează în raport cu prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației, furnizorii sunt obligați să ofere accesul la informațiile de interes public.

Conform art. 9 alin. (3) din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, interesul public prevalează în special în cazul informațiilor a căror divulgare va contribui la:

a) dezvăluirea încălcărilor grave sau în masă ale drepturilor și libertăților omului, precum și ale dreptului internațional umanitar;

b) dezvăluirea actelor de corupție sau actelor conexe acestora;

c) dezvăluirea potențialelor conflicte de interese;

d) dezvăluirea achizițiilor publice ilegale sau a cheltuielilor ilegale din bugetele publice;

e) prevenirea și dezvăluirea amenințărilor grave la viața sau sănătatea persoanelor;

f) prevenirea și dezvăluirea prejudicierii mediului înconjurător;

g) înțelegerea unor probleme pentru care sunt elaborate politici publice sau desfășurate consultări publice;

h) asigurarea tratamentului egal în fața legii.

Prin răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al pârâtului Inspectoratul Control Financiar de Stat nu s-a argumentat în niciun fel că furnizarea informațiilor solicitate de reclamant prin cererea din 25 martie 2025 va prejudicia desfășurarea procedurii administrative sau judiciare, precum nu s-a demonstrat că eventualul prejudiciu care ar fi cauzat de furnizarea informațiilor solicitate de reclamant prin cererea din 25 martie 2025 ar prevala în raport cu interesul public în accesarea

informației.

Din acest considerent, reclamantul a conchis că răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al pârâtului Inspectoratul Control Financiar de Stat este unul neîntemeiat și contrar legii.

Potrivit art. 141 alin. (1) din Codul administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerare.

Răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al pârâtului Inspectoratul Control Financiar de Stat nu respectă cerințele stabilite de lege pentru emiterea actului administrativ individual, prevăzute de art. 120 alin. (1) din Codul administrativ și nu întrunește condițiile obligatorii pentru limitarea accesului la informațiile solicitate, așa cum este prevăzut de Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public.

Mai mult decât atât, potrivit probatoriului procedura administrativă de întocmire și semnare a raportului de inspectare solicitat de reclamant prin cererea din 25 martie 2025 era deja încheiată și consumată la data emiterii răspunsului nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 al pârâtului Inspectoratul Control Financiar de Stat.

Prin urmare, reclamantul a declarat că nu mai putea interveni și/ sau împiedica în niciun fel procedura de întocmire și semnare a raportului de inspectare solicitat prin cererea din 25 martie 2025 care s-a finalizat înainte de a adresa pârâților solicitarea respectivă, în ipoteza că o astfel de intervenție ar fi fost măcar teoretic posibilă. Or, nu există și nu poate exista nicio situație sau pârghie pusă la dispoziție de legislație ca reclamantul să poată în vreun fel prejudicia sau afecta desfășurarea procedurii administrative de întocmire și semnare a raportului de inspectare solicitat de către autoritatea publică Inspectoratul Control Financiar de Stat.

La fel, a specificat că nu este clar în ce mod furnizarea raportului de inspectare solicitat prin cererea din 25 martie 2025 ar constitui un prejudiciu care ar prevala asupra drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului de acces la informația dată.

Reclamantul a evidențiat că refuzul neîntemeiat exprimat de pârâtul Inspectoratul Control Financiar de Stat prin răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 la cererea din 25 martie 2025 și prin răspunsul nr. 25-12/520 din 29 mai 2025 la cererea prealabilă din 21 mai 2025, de a furniza reclamantului informațiile solicitate și anume copia de pe raportul de inspectare la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, l-a afectat și continuă să-l afecteze și să-i cauze prejudicii morale însemnate și să-i afecteze reputația profesională, din care motive consideră că este echitabil ca repararea prejudiciului moral cauzat de acțiunile, inacțiunile și activitatea administrativă a pârâtului Inspectoratului Control

Financiar de Stat și ale pârâților Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cujba Victoria și Cebotari Viorel, care au întocmit și semnat răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025 și răspunsul nr. 25-12/520 din 29 mai 2025 ale Inspectoratului Control Financiar de Stat, precum și prin inacțiunile pârâtului Ministerul Finanțelor, să se facă prin dispunerea efectuării în beneficiul lui a plății de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 30 000 de lei.

La calcularea prejudiciului moral cauzat, a luat în considerare, inclusiv beneficiul obținut de ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni" în perioada supusă controlului a activității reclamantului în funcția de administrator al întreprinderii, materializat prin profitul de 3 027 390 de lei obținut în anul 2021, care este cel mai bun rezultat din istoria activității întreprinderii și care se datorează anume managementului eficient și dedicației reclamantului în cadrul activității de muncă la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni".

A notat că la fel, la calcularea cuantumului prejudiciului moral cauzat, a luat în considerare și valoarea patrimoniului public al statului aflat în gestiunea întreprinderii în perioada conducerii acesteia de către reclamant în perioada supusă controlului de Inspectoratul Control Financiar de Stat, ori, potrivit Actului de transmitere a terenurilor proprietate publică din 01 august 2016, aprobat de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, prin care s-au transmis în comodat cu drept de posesie și folosință către ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni" 28 de terenuri agricole cu suprafața totală de 1293,5134 ha, valoarea contabilă a terenurilor în cauză totaliza 128.085.373,00 de lei.

Demoralizarea și pierderea încrederii în autoritățile și instituțiile statului, cauzate de acțiunile pârâtului Inspectoratului Control Financiar de Stat, în persoana pârâților Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cujba Victoria și Cebotari Viorel, precum și de inacțiunile și lipsa controlului și monitorizării manifestate de pârâtul Ministerul Finanțelor în raport cu entitatea Inspectoratul Control Financiar de Stat, care cu toții au admis și continuă să admită încălcarea drepturilor reclamantului de acces la informațiile publice privind activitatea proprie supusă controlului de către Inspectoratul Control Financiar de Stat, prin încălcarea intenționată a dispozițiilor legale privind desfășurarea activității și procedurii administrative, privind accesul la informație și limitarea ilegală a accesului la informație, se răsfrâng negativ și cu consecințe considerabile și asupra sănătății psihice și sufletești.

Reclamantul a citat și prevederile art. 10, 11 alin. (1), 36 alin. (1)-(2), 39 alin. (1) ale Codului administrativ.

A mai reliefat reclamantul că accesul liber la justiție și la un proces echitabil este consfințit în conformitate cu art. 6 (1) CEDO și art. 20 din Constituția Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile art. 13 CEDO, orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul

să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Totodată, din interpretarea art. 6 CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una din garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanțelor judecătorești de a se expune în hotărârea contestată asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum-și argumentelor invocate de către părți, într-o respectivă admitere sau respingerea acestora. Întrucât între garanțiile dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 CEDO se înscrie și obligația instanțelor judecătorești de a-și motiva deciziile adoptate, instanțele judecătorești naționale sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcarea art. 6 paragraful 1 CEDO.

**Argumentele autorităților publice pârâte:**

La 14 august 2025, reprezentantul Inspectoratului Control Financiar de Stat a depus referință, considerând că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamant este neîntemeiată din următoarele considerente.

Reprezentantul autorității publice pârâte Inspectoratul Control Financiar de Stat, a menționat că  în conformitate cu prevederile art. 78 alin. (4), lit. b) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014, în temeiul Programului activității de inspectare financiară pentru semestrul I al anului 2025, a efectuat inspectarea financiară tematică la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” în procedura falimentului, privind corectitudinea suportării cheltuielilor și consumurilor, precum și corectitudinea şi plenitudinea obținerii veniturilor care influențează asupra rezultatului financiar și calculării defalcărilor, pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2021 – 31 decembrie 2024.

În cadrul procedurii de inspectare a entității, reclamantul Maxim Ciudin a înaintat demersul din 25 martie 2025, cu privire la eliberarea unei copii de pe raportul/ actul de inspectare și/ sau de pe actele intermediare întocmite de inspectorii delegați pentru efectuarea inspectării la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Luând în considerare că procedura de inspectare (procedura administrativă) la data de 04 aprilie 2025 era în desfășurare, Inspectoratul Control Financiar de Stat nu a furnizat informația solicitata în temeiul art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.

Ulterior, reclamantul Maxim Ciudin, la 21 mai 2025, a înaintat cererea

prealabilă pe marginea refuzului furnizării informației solicitate prin demersul din 25 martie 2025 și anume eliberarea unei copii de pe raportul/ actul de inspectare și/ sau de pe actele intermediare întocmite în cadrul inspectării efectuate la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Drept urmare a examinării cererii prealabile menționate, Inspectoratul a respins-o, explicând reclamantului/ petentului faptul că în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) din Codul administrativ, raportul întocmit în cadrul inspectării efectuate de către Inspectoratul Control Financiar de Stat constituie o operațiune administrativă care în sine nu produce ca atare efecte juridice, iar procedura administrativă se încheie odată cu emiterea actului administrativ individual.

Astfel, refuzul Inspectoratului Control Financiar de Stat cu privire la furnizarea informației solicitate prin demersul din 25 martie 2025 și anume, eliberarea unei copii de pe raportul/ actul de inspectare și/ sau de pe actele intermediare întocmite în cadrul inspectării efectuate la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025, prin prisma art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, este legal și întemeiat.

Totodată, reclamantului i-a fost adus la cunoștință faptul că prin scrisoarea nr. 25-06/394 din 17 aprilie 2024, materialele inspectării financiare efectuate la ÎS „Stațiunea Didactico- Experimentală din Stăuceni”, în temeiul prevederilor art. 262 din Codul de procedură penală, au fost remise Procuraturii Generale spre examinarea acestora prin prisma legislației procesual penale, ceea ce a servit drept temei de respingere a cererii prealabile prin prisma art. 8 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informatele de interes public.

În circumstanțele relatate supra, reprezentantul autorității publice pârâte a subliniat că Inspectoratul a acționat în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.

Cu referire la pretențiile de reparare a prejudiciului moral, estimat în mărime de 30 000 de lei, reprezentantul autorității publice pârâte a comunicat că nu le recunoaște și le consideră drept mijloc de intimidare a funcționarilor publici din cadrul Inspectoratului.

Reprezentantul autorității publice pârâte a notat prevederile art. 5, art. 6, art. 11 alin. (2), art. 15 din Codul administrativ al RM și însumând cele expuse supra, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1), 2 alin. (1), 3, 20, 21 alin. (1), 191 alin. (1), 225 din Codul administrativ, art. 8 alin. (1), lit. c), d) și e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de Maxim Ciudin împotriva Ministerului Finanțelor, Inspectoratului Control Financiar de Stat, Victoria Cujba, Cristina Sîromeatnicov-Boian și Viorel Cebotari, ca neîntemeiată.

Reprezentantul autorității publice pârâte Ministerul Finanțelor, fiind notificat despre acțiunea în contencios administrativ, nu a depus referință.

**Opinia persoanelor terțe:**

La 13 august 2025, persoanele terțe Cristina Sîromeatnicov-Boian și Victoria Cujba, au remis referințele la cererea de chemare în judecată înaintată de către Maxim Ciudin, solicitând respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.68-71).

**Aprecierea instanței:**

Studiind pretențiile reclamantului, argumentele autorității publice pârâte și înscrisurile anexate la actele cauze, judecătorul apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, dar pasibilă respingerii din următoarele considerente

Potrivit art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile - actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În corespundere cu art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În sensul art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod

În temeiul art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu art. 206 alin. (1) din Codul administrativ, o acţiune în

contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacțiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Conform art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sunt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

– prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

– competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

– respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

– respectarea procedurii prealabile;

– respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

– prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 24 alin. (1)-(2) al Legii nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, comunicarea informațiilor de interes public este refuzată, integral sau parțial, dacă informațiile solicitate constituie informații cu accesibilitate limitată conform art. 8. Refuzul se face în scris şi trebuie să conțină:

a) denumirea furnizorului de informații;

b) numele şi prenumele sau denumirea solicitantului;

c) data emiterii refuzului;

d) temeiul şi motivarea refuzului, conform art.8;

e) modalitatea de contestare a refuzului (denumirea şi adresa instanţei de judecată, precum şi termenul de contestare);

f) numele, prenumele şi semnătura olografă/electronică a conducătorului furnizorului de informații sau a altei persoane împuternicite de conducător ori de lege pentru emiterea refuzului.

Art. 25 al Legii nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, prevede că (1) Orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în instanţa de judecată orice acţiune

sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi. (2) Contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acţiuni în contencios administrativ, care se înaintează şi se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile şi completările stabilite de prezenta lege. În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice. (3) Acţiunea în contencios administrativ se înaintează în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informații. Dacă furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul prevăzut la art. 19, acţiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului.

Din actele dosarului se atestă că reclamantul Ciudin Maxim, la 25 martie 2025 a remis în adresa Inspectoratului Control Financiar de Stat, cerere, prin care a solicitat eliberarea copiei de pe raportul/ actul de inspectare și/ sau de pe actele intermediare întocmite de inspectorii delegați pentru efectuarea inspectării la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, pentru a putea lua cunoștință inclusiv cu încălcările depistate aferente perioadei în care acesta a condus activitatea ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Prin răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025, autoritatea publică pârâtă Inspectoratul Control Financiar de Stat a informat reclamantul că în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, informațiile solicitate nu pot fi furnizate din motiv că la etapa actuală procedura administrativă în privința entității menționate supra se află în desfășurare.

Nefiind de acord cu răspunsul primit, reclamantul Ciudin Maxim, la 21 mai 2025, s-a adresat Inspectoratului Control Financiar de Stat și Ministerului Finanțelor cu cerere prealabilă.

Prin răspunsul nr. 25-12/520 din 29 mai 2025, Inspectoratul Control Financiar de Stat a comunicat reclamantului că în temeiul art. 8 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, cererea înaintată se respinge ca neîntemeiată, iar în cazul în care nu este de acord cu răspunsul, este în drept de a înainta o acțiune de contencios administrativ.

Astfel, la 30 iunie 2025, reclamantul Ciudin Maxim a depus prezenta acțiune în instanța de judecată, invocând încălcarea dreptului de acces la informații.

În temeiul prevederilor art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu

prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Ținând cont de circumstanțele constatate, raportate la prevederile legale enunțate, judecătorul reține că acțiunea reclamantului este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat actele administrative emise de către autoritatea publică competentă, care produc efecte juridice în exterior și au caracter defavorabil reclamantului, astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, judecătorul va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii reținând următoarele argumente.

Art. 34 din Constituția Republicii Moldova prevede expres că dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

În conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind interpretarea art. 34 din Constituție, dreptul de acces la informațiile de interes public are dublă natură, implicând atât dreptul de a solicita, cât și dreptul de a primi informații.

Judecătorul remarcă faptul că dreptul de acces la informațiile publice este garantat pentru toate persoanele fizice și juridice, fără nici o formă de discriminare bazată, de exemplu, pe cetățenie, reședință sau natură juridică.

Conform art. 5 din Legea privind accesul la informațiile de interes public, furnizorii de informații sunt: a) autoritățile publice; b) instituțiile publice; c) întreprinderile de stat și întreprinderile municipale; d) persoanele juridice de drept privat controlate de furnizorii de informații prevăzuți la lit. a-c), în conformitate cu art. 203 alin. (3)-(7) din Codul civil nr. 1107/2002; e) persoanele juridice de drept privat care prestează servicii publice, servicii publice de gospodărie comunală sau servicii de decontare; f) întreprinderile energetice care desfășoară activități în domeniul gazelor naturale, al energiei electrice sau al energiei termice; g) asociațiile profesionale și organele de autoadministrare, constituite prin lege, ale profesiilor din sectorul justiției; h) partidele politice.

În acord cu art. 6 din Legea privind accesul la informațiile de interes public, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege. Furnizorii de informații sunt obligați să asigure accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege.

La art. 8 alin. (1) din Legea privind accesul la informațiile de interes public sunt stipulate informațiile cu accesibilitate limitată, și anume, accesul la

informațiile de interes public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporționalității prevăzut la art. 9 dacă dezvăluirea informației va prejudicia:

a) siguranța publică;

b) relațiile internaționale;

c) prevenirea sau descoperirea infracțiunilor ori contravențiilor;

d) efectuarea urmăririi penale;

e) desfăşurarea procedurii administrative sau judiciare;

f) protecția datelor cu caracter personal;

g) drepturile de proprietate intelectuală;

h) secretul comercial.

Articolul 9 al Legii privind accesul la informațiile de interes public, ce ține de criteriul proporționalității limitării accesului la informațiile de interes public, la alin. (1) prevede că, în cazul prevăzut la art. 8 alin. (1), accesul la informațiile de interes public este limitat doar dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative:

a) dezvăluirea informației va prejudicia unul dintre scopurile legitime prevăzute la art. 8 alin. (1);

b) prejudiciul care va fi cauzat prin dezvăluirea informației prevalează în raport cu interesul public în accesarea informației.

În corespundere cu art. 13 din Legea privind accesul la informațiile de interes public, orice persoană fizică sau juridică are dreptul să solicite și să obțină informații de interes public în condițiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informațiilor de interes public. Furnizorii de informații sunt obligați să comunice informațiile de interes public solicitate, în condițiile legii. Prevederile Codului administrativ se aplică numai în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.

În concordanță cu art. 19 din Legea privind accesul la informațiile de interes public, informațiile de interes public se comunică solicitantului din momentul în care sunt disponibile pentru a fi comunicate, dar nu mai târziu de 10 zile de la data înregistrării cererii. Termenul stabilit la alin. (1) poate fi prelungit cu cel mult 7 zile în cazul în care cererea este complexă sau se solicită un volum mare de informații, care necesită timp suplimentar pentru prelucrare. Prelungirea are efect doar dacă solicitantul este informat despre aceasta în scris, în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) și cu indicarea motivelor prelungirii. În cazul conexării cererilor conform art. 18, termenul de examinare și soluționare curge de la data înregistrării primei cereri înaintate de către solicitant. Cererile adresate verbal se soluționează imediat, în ziua înaintării, dacă informațiile solicitate sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat. În cazul în care informațiile solicitate nu sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat sau acestea sunt cu accesibilitate limitată, solicitantul este îndrumat să înainteze o cerere în formă electronică sau în scris, care va fi examinată și soluționată în termenele prevăzute la alin. (1)-(3).

În baza art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

În temeiul art. 219 din Codul administrativ, (1) Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (2) Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces. (3) Instanţa de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces. (4) Instanţa de judecată poate avea o discuție juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Așadar, reclamantul Ciudin Maxim, la 25 martie 2025 a remis în adresa Inspectoratului Control Financiar de Stat, cerere, prin care a solicitat eliberarea copiei de pe raportul/ actul de inspectare și/ sau de pe actele intermediare întocmite de inspectorii delegați pentru efectuarea inspectării la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, pentru a putea lua cunoștință inclusiv cu încălcările depistate aferente perioadei în care acesta a condus activitatea ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”.

Autoritatea publică pârâtă Inspectoratul Control Financiar de Stat, prin răspunsul nr. 25-12/345 din 04 aprilie 2025, a informat reclamantul că în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, informațiile solicitate nu pot fi furnizate din motiv că la etapa actuală procedura administrativă în privința entității menționate supra se află în desfășurare.

Judecătorul subliniază că autoritatea publică pârâtă a formulat și a remis răspuns la cererea adresată de către reclamant, prin urmare, pârâtului nu-i poate fi imputată încălcarea dreptului de acces la informație.

Nefiind de acord cu răspunsul primit, reclamantul, la 21 mai 2025, s-a adresat Inspectoratului Control Financiar de Stat și Ministerului Finanțelor cu cerere prealabilă.

Prin răspunsul nr. 25-12/520 din 29 mai 2025, Inspectoratul Control Financiar de Stat a comunicat reclamantului că în temeiul art. 8 alin. (1) lit. c), d) și e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, cererea înaintată se respinge ca neîntemeiată.

Autoritatea publică pârâtă, a menționat că, în conformitate cu art. 15 alin. (1)

din Codul administrativ, raportul solicitat de reclamant, întocmit în cadrul inspectării efectuate de către Inspectoratul Control Financiar de Stat constituie o operațiune administrativă care în sine nu produce ca atare efecte juridice, iar procedura administrativă se încheie odată cu emiterea actului administrativ individual. Astfel, refuzul Inspectoratului Control Financiar de Stat, cu privire la furnizarea informației solicitate prin demersul din 25 martie 2025, și anume eliberarea unei copii de pe raportul/ actul de inspectare și/ sau de pe actele intermediare întocmite în cadrul inspectării efectuate la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, prin prisma art. 8 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public este perfect legal și întemeiat.

Subsidiar, s-a comunicat că, materialele inspectării financiare efectuate la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, în temeiul prevederilor art. 262 din Codul de procedură penală, au fost remise Procuraturii Generale, spre examinarea acestora, prin prisma legislației procesual penale.

În această ordine de idei, judecătorul nu a remarcat încălcări admise de către autoritatea publică pârâtă la emiterea răspunsurilor, în privința cărora reclamantul își manifestă dezacordul, ori, reclamantului i-au fost puse la dispoziție informații, având în vedere că procedura de inspectare (procedura administrativă), la data de 04 aprilie 2025, era în desfășurare.

La fel, judecătorul subliniază faptul că, necorespunderea răspunsului dat de către autoritate, cu așteptările reclamantului, nu poate constitui drept motiv pentru argumentarea pretențiilor invocate în privința acesteia.

Totodată, conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, nu poate fi pus în discuție, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv, autorității publice competente.

Judecătorul concluzionează că, pretențiile invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să confirme încălcarea dreptului de acces la informație a reclamantului prin emiterea răspunsurilor la solicitările acestuia.

De asemenea, se impune a evidenția că Inspectoratul Control Financiar de Stat și-a exercitat dreptul discreționar la emiterea răspunsurilor, conform competenței, în limite legale, și conform scopului acordat prin lege, motiv pentru care, temeiuri de admitere a pretențiilor formulate nu au fost determinate.

Cu referire la pretenția de constatare și de stabilire a faptului lezării drepturilor și intereselor legitime ale reclamantului și a încălcării prevederilor legale de către pârâtul Ministerul Finanțelor în privința neexaminării cererii prealabile de către organul ierarhic superior, judecătorul evidențiază că potrivit Legii privind accesul la informațiile de interes public, contestarea acțiunilor sau

inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acţiuni în contencios administrativ, care se înaintează şi se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, aşadar, Ministerul Finanțelor, în speță, a acționat în baza prevederilor legale.

Cu privire la cerința de obligare a pârâților Inspectoratul Control Financiar de Stat și Ministerul Finanțelor să elibereze copia de pe Raportul de inspectare întocmit de Inspectoratul Control Financiar de Stat privind inspectarea financiară tematică la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni” pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2021 – 31 decembrie 2024, judecătorul relevă că reclamantului, prin emiterea răspunsului nr. 25-06/380 din 15 aprilie 2025 al Inspectoratului Control Financiar de Stat, i-a fost relatat că aspectele menționate și descrise în sesizare, cât și anexele prezentate la aceasta, au fost transmise echipei de inspectare și au fost examinate în cadrul inspectării, rezultate cu întocmirea către data de 24 martie 2025 a Raportului privind rezultatele inspectării financiare, însă din aceasta nu rezultă semnarea raportului de inspectare întocmit de funcționarii publici abilitați cu funcții de inspectare, conform pct. 28, 7) sau 30 din Hotărârea 938/29.11.2023 cu privire la organizarea şi funcționarea Inspectoratului Control Financiar de Stat.

Totodată, judecătorul reiterează că reclamantului i-a fost comunicat despre faptul că materialele inspectării financiare efectuate la ÎS „Stațiunea Didactico-Experimentală din Stăuceni”, în temeiul prevederilor art. 262 din Codul de procedură penală, au fost remise Procuraturii Generale, spre examinarea acestora, prin prisma legislației procesual penale. Ori, la caz, eliberarea raportului solicitat ar putea afecta prevenirea sau descoperirea infracțiunilor ori contravențiilor sau prejudicia efectuarea urmăririi penale, în temeiul art. 8 alin. (1) lit. c), d) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.

Ce ține de pretențiile reclamantului privind încasarea în mod solidar de la Inspectoratul Control Financiar de Stat, Ministerul Finanțelor, Cujba Victoria, Sîromeatnicov-Boian Cristina și Cebotari Viorel a prejudiciului moral cauzat, în mărime de 30 000 de lei și încasarea în mod solidar a cheltuielilor de judecată, judecătorul reține că conform art. 26 alin. (5) din Legea nr. 148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, reclamanții au dreptul de a solicita și repararea prejudiciului material și/sau moral.

Conform art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 94 alin (1) al Codului de procedura civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Ținând cont de faptul că acțiunea reclamantului a fost respinsă în întregime, instanța de judecată va respinge pretențiile ultimului cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Având în vedere faptul că judecătorul s-a expus asupra argumentelor de principiu invocate de reclamant, în rest, judecătorul respinge cerințele și argumentele reclamantului și consideră că nu este necesar să răspundă la fiecare în parte, acestea fiind vădit neîntemeiate şi inadmisibile, ori, în sensul jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului obligă, inter alia, instanţele naționale să examineze adecvat declarațiile, argumentele şi probele, cu toate acestea, deși articolul 6 § 1 al Convenției obligă instanţele să-și motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea Van de Hurk v. the Netherlands, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Series A nr. 288, și Burg v. France (dec.), nr. 34763/02, ECHR 2003-II).

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri, respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Pe cale de consecință, judecătorul conchide că acțiunea înaintată de Maxim Ciudin împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, Cujba Victoria, Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cebotari Viorel și Ministerul Finanțelor cu privire la constatarea faptelor, obligarea pârâților să elibereze actul solicitat, constatarea și stabilirea faptului discriminării, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 25-29 din Legea nr. 148 din 09 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public, art. 218 lit. a), 219, 224, 225, 229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, judecătorul,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ înaintată de Maxim Ciudin împotriva Inspectoratului Control Financiar de Stat, Cujba Victoria, Sîromeatnicov-Boian Cristina, Cebotari Viorel și Ministerul Finanțelor cu privire la constatarea faptelor, obligarea pârâților să elibereze actul solicitat, constatarea și stabilirea faptului discriminării, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Judecător Rodica Nicula